

Пътуване до Цариградъ.

III. Св. София.

На слѣдния день тръгнахме да разгледваме забѣлжителнитѣ на стария градъ *Стамбулъ*. Ето ни прѣдъ вратитѣ на прочутата, историческа църква „Св. София.“ Тукъ ни посрѣщнаха двама, трима служащи „ходжи“ и срѣщу дадения „бакшишъ“ ни позволиха да влѣземъ вътрѣ. На влизане едни отъ насъ се обуха съ чехли и пантофи, а други тръгнаха безъ обуца.

Минахме прѣзъ едно отдѣление и влѣзохме въ храмътъ, а сега *джамия*. Всички останахме смаяни! . . . Сърдцата ни като че спрѣха да тупатъ, прѣдъ величествената гледка . . . Очитѣ ни блуждаеха на всички страни . . . На всѣкъдѣ красота, хубостъ и изящностъ . . .

Пристѣпихме по навѣтрѣ. Мъртва тишина царува, ала отъ врѣме на врѣме се чуватъ молитвитѣ на ученицитѣ—бѣдашитѣ „ходжи“. Тѣхниятъ гласъ прокѣнтѣва, като въ нѣкое подземие. . . На много мѣста има купчини отъ такива ученици. . . .

Църквата „Св. София“ е съградена отъ царь *Константинъ Великий*. Тя е дълга 81 метра и широка 73 метра. Зданието се държи на 80 колони и 104 стълба—всички направени отъ разноцвѣтни мрямори, взети отъ различни храмове. Стѣнитѣ сж облѣпени съ разноцвѣтни мряморни украшения. Кубето е най-чудната частъ на църквата. То е високо 67 метра. Въ тази църква могатъ да се събератъ по-вече отъ 23,000 души.